

مردم‌پای کارانقلاب

در ادامه نگاهی مصور به برخی از حوادثی که منجر به پیروزی انقلاب اسلامی شد، می‌پردازیم

آیت‌الله سید محمد هادی حسینی میلانی در جریان نهضت امام خمینی (ره)، از جمله فقهای فعال و مبارز علیه رژیم ستمشاهی بود و بارها از سوی ساواک تحت فشارهای روانی قرار گرفت. در پی دستگیری و زندانی شدن امام در خرداد ۱۳۴۲ از مشهد به تهران آمد و همراه با سایر مراجع، اعتراض خود را به گوش شاه و عمالش رسانید. (عکس شرکت آیت‌الله سید محمد هادی میلانی (نفر دوم از سمت راست) در تظاهرات)

طیب حاج رضایی (میرطاهری) در سال ۱۳۴۲ با آغاز ۱۵ خرداد در جهت سیاسی تازه‌ای قرار گرفت. طیب و هیأت مذهبی وی در محرم سال ۱۳۴۲ از نهضت امام خمینی (ره) حمایت کردند. رژیم پهلوی، او و برادرش را دستگیر و از وی خواست که اقرار کند که پول گرفته‌اند تا حادثه ۱۵ خرداد را در تهران ایجاد نماید. طیب حاضر به بیان این دروغ نشد و در ۲۲/۸/۱۱ در یادگان حشمتیه تهران به جوخه اعدام سپرده شد. (عکس: قرآئت حکم اعدام طیب حاج رضایی توسط منشی دادگاه نظامی)

قیام ۱۵ خرداد مردم

ورود امام خمینی (ره) در میان استقبال انبوه جمعیت در خارج و داخل مدرسه فیضیه قم و سخنرانی تاریخی ایشان در عصر ۱۳ خرداد (عاشورا) ۱۳۴۲

یکی از نقاط عطف انقلاب اسلامی قتل عام مردم تهران در ۱۷ شهریور در میدان ژاله (شهدا) بود. کشتار بی‌رحمانه مردم در آن روز تجلی واقعی رژیم بود که سعی می‌کرد با فریبکاری از خود چهره‌ای صلح دوست، آزادخواه و مخالف با مفاسد بسازد. واقعه ۱۷ شهریور نقطه پایانی بود بین ملتی ستم‌دیده و رژیم ستمکار.

آخرین سفر رسمی شاه به امریکا؛ ۲۳ آبان ۱۳۵۶

در پاییز سال ۱۳۵۷، پس از خروج امام خمینی (ره) از نجف، تعدادی از دانشجویان ایرانی مقیم پاکستان در حمایت از ایشان دست به تظاهرات زدند. این دانشجویان همچنین اقدام دولت عراق مبنی بر تحت فشار قرار دادن امام برای ترک نجف را محکوم کردند.

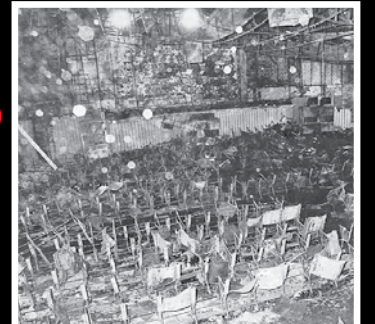

هیأت مؤتلفه اسلامی، ترور انقلابی حسنعلی منصور، این مهره ورزیده استعمار، را با همکاری گروهی از جمله شهید عراقی و شهید صادق امانی در دستور کار خود قرار داد. سرانجام، مؤتلفه اسلامی در یکم بهمن ماه ۱۳۴۳ به زندگی ننگین حسنعلی منصور پایان بخشید. در پی آن، بسیاری از اعضای جمعیت مؤتلفه و نزدیک به ۲۵۰ نفر از بازاریان، شناسایی و دستگیر شدند. (عکس جلسه محاکمه اعضای مؤتلفه اسلامی از راست رضا صفار هرنی، محمد بخارایی، مرتضی نیک‌نژاد، صادق امانی، مهدی عراقی)

گل در برابر گلوله؛ پنجشنبه ۱۶ شهریور ۱۳۵۷ برای کنترل تظاهرات گسترده ضد شاه در تهران، ارتشی‌ها با ماشین‌های بزرگ آمده بودند. مردم به ارتشی‌ها گل می‌دادند و هم‌زمان شعار می‌دادند: «ما به شما گل می‌دهیم، شما به ما گلوله». آن روز ارتش با مردم کاری نداشت و مردم هم تا آن روز چنین صحنه‌ای از پیوستن مردم و ارتش را ندیده بودند و آنقدر همه چیز خوب بود و جمعیت زیاد بود که تصمیم گرفتند فردا (روز جمعه) در میدان ژاله تهران بار دیگر گرد هم بیایند. غافل از آنکه همان شب شاه تصمیم گرفت برای مقابله با پیوستن بدنه ارتش به مردم، جنایت بزرگی را در میدان ژاله طراحی کند.

تظاهرات مردم تبریز در ۲۹ بهمن ۱۳۵۶ با حضور آیت‌الله قاضی طباطبایی

توطئه به آتش کشیدن سینما رکس آبادان در ۲۸ مردادماه سال ۱۳۵۷ یکی از اقدامات جنایتکارانه رژیم شاه بود که به منظور ارباب مردم آبادان انجام شد. علاوه بر این گفته می‌شود رژیم پهلوی با محاسبات و تحلیل‌های خاص خود دست به این جنایت کم‌نظیر تاریخ زد تا از پیامدها و بازتاب‌های منفی این جنایت در راستای سیاست‌های شوم خود علیه جریان‌های مخالف بهره‌برداری نماید.

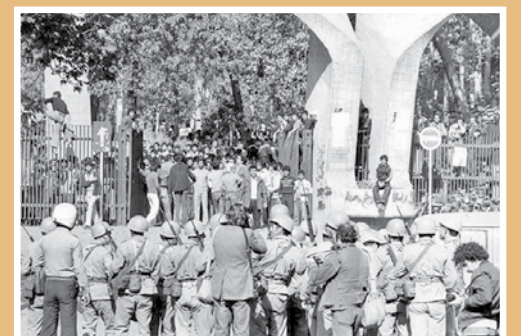
امام خمینی (ره) در نوفل لوشاتو فرانسه

در شانزدهم دی ماه ۱۳۵۷، مطبوعات ایران پس از شصت و یک روز اعتصاب، دوباره کار خود را از سر گرفتند. اعتصاب مطبوعات در ۱۵ آبان ۱۳۵۷ با حمله نظامیان به دفاتر روزنامه‌های کیهان، اطلاعات و آیندگان شروع شد و انتشار مجدد آنها متعاقب فرمان امام خمینی (ره) صورت گرفت.

دانش آموزان با پیوستن به صف دانشجویان در داخل دانشگاه تهران، در آبان‌ماه ۱۳۵۷ به تظاهرات علیه رژیم پهلوی می‌پرداختند.

تظاهرات خونین دانشگاه تهران؛ ۱۳ آبان ۱۳۵۷

شادمانی مردم ایران در پی فرار شاه از کشور، در ۲۶ دیماه ۱۳۵۷

نشست سران چهار کشور در گوادلوپ؛ این اجلاس در فاصله روزهای ۱۴ تا ۱۷ دی‌ماه ۱۳۵۷ با شرکت رهبران ۴ کشور آمریکا، انگلیس، آلمان غربی و فرانسه به مدت چهار روز برگزار شد. جزیره گوادلوپ از مستعمرات فرانسه در آمریکای مرکزی محلی برای مشورت رهبران چهار کشور با میزبانی رئیس‌جمهور فرانسه انتخاب شد تا در مورد چند موضوع مهم از جمله نحوه برخورد با انقلاب اسلامی ایران و آینده شاه مشورت کنند.

عکسی از تظاهرات مردمی در بجه‌انقلاب اسلامی و ایام نزدیک به پیروزی در بهمن ۱۳۵۷. در نیمه دوم سال ۱۳۵۷ اعتراضات مردمی در سراسر کشور به صورت گسترده شکل گرفت به طوری که راهپیمایی‌های مردم در روز عاشورا که در اواخر آذرماه بوقوع پیوست به عنوان رفتارندوم تلقی گردید و زمینه‌های خروج شاه از کشور را در دیماه رقم زد.